

Tuần Báo Vô Vi

21 tháng 6 năm 2015

Số 243

Email: tuambaovovi@gmail.com

Website: www.voviphatphap.org

Tuần này :

- Mục Bé Tám
- Lời Vàng Tiếng Ngọc
- Thư Từ Lai Vãng
- Thi Ca của Đức Thầy
- Bên Đèn Đọc Sách

Tờ báo hằng tuần của Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp phục vụ cho bạn đạo Vô Vi thế giới

Mục Bé Tám

Copyright by Lương Sĩ Hằng-Vĩ Kiên. All rights reserved.

Thưa các bạn,

Mục Bé Tám, viết qua tâm KHÔNG, liên hệ với từ quang của Đại Bi, nó cũng là một liều thuốc trị tâm bệnh và giải tỏa uất khí của tim, gan và thận. Không nên cắt xén bất cứ giai đoạn nào, có Đạo Tâm thì sẽ hiểu chiều sâu của Mục Bé Tám. Ước mong các bạn thực hành đúng đắn, thì sẽ cảm thông chiều hướng phát triển của tâm linh.

Kính bái,
Bé Tám

Phần câu hỏi dành cho buổi sinh hoạt “Mục Bé Tám”:

1. Lý do gì mọi người tham dự cuộc sống chung đều vui cả?
2. Truy lòng chơn lý là truy lòng làm sao?
3. Tình thương và đạo đức do đâu mà có?
4. Tại sao làm người tự cảm thấy mình yếu ớt và sợ sệt?
5. Hồn tiến hóa bằng cách nào?
6. Hành động thiếu đạo đức là sao?
7. Tình thâm bạn đạo nằm ở nơi nào?

Copyright © Lương Sĩ Hằng - Vĩ Kiên & VÕ VI. All rights reserved.

Washington D.C, 30/08/97 4:35AM 1) Hỏi: Lý do gì mọi người tham dự cuộc sống chung đều vui cả? Đáp: Thừa mọi người đều vui vì mục đích phát triển sức khỏe và tâm linh, hình thành một hàng rào tình thương và đạo đức, sức mạnh liên hệ giữa Trời và Đất, đúng theo nguyên lý sanh tồn của vạn linh. Kệ : Thông giao mến cảm hành trình tiến Rực rỡ hào quang tự giải phiền Sanh hoạt chung vui trong sống động Cùng chung thực hiện cảm giao liên.	Washington DC, 31/08/97 4:30 AM 2) Hỏi: Truy lòng chơn lý là truy lòng làm sao? Đáp: Thừa truy lòng chơn lý là nhìn nhận sự thật thay vì xảo trá, thực hiện liên tục như vậy sẽ hiểu rõ chơn lý là gì, thẳng đường mà đi không bao giờ thay đổi. Kệ : Nguyên năng sáng tỏ chơn hồn tiến Cảm thức nhơn duyên chẳng có phiền Quy hội chơn hồn tâm đạt thức Bình tâm thực hiện tự mình xuyên.
Washington DC, 01/09/97 4:15 AM 3) Hỏi: Tình thương và đạo đức do đâu mà có? Đáp: Thừa tình thương và đạo đức do sự nhịn nhục và cần mẫn phục vụ hình thành, xây dựng và xây dựng trong thực hành và thanh tịnh. Kệ: Nhịn nhục tâm giao trí thực hành Hướng thanh giải trước trí tâm thanh Quy nguyên một mối cùng chung tiến Thánh thiện tâm minh tự đạt thành.	Atlantic city, 02/09/97 2:30 AM 4) Hỏi: Tại sao làm người tự cảm thấy mình yếu ớt và sợ sệt? Đáp: Thừa làm người cảm thấy mình yếu và sợ sệt là vì thân kinh yếu từ lúc sơ sanh cho đến lớn, chứng minh tiền kiếp đã làm nhiều điều không hay cộng với hoàn cảnh hiện tại nuôi dưỡng không đầy đủ và thiếu tự do đã hình thành tập quán yếu hèn và sợ sệt, cần dần thân học hỏi trong hoàn cảnh hoàn toàn tự do. Sự hiểu biết gia tăng thì sẽ được mạnh dạn hơn. Người tu cũng vậy, phải tu khai triển trực giác thì không sợ bất cứ một trường hợp nào xảy đến từ đời qua đạo. Kệ: Sống cảnh quy nguyên rõ chánh tình Trời ban tình đẹp tự làm thình Quy nguyên chánh giác tự mình hiểu Cảnh tạm thực hành giải tự minh.
Atlantic city, 03/09/97 6:00 AM 5) Hỏi: Hồn tiến hóa bằng cách nào? Đáp: Thừa lúc còn sống chịu tu về Pháp Lý Vô Vi Khoa Học Huyền Bí Phật Pháp thực hành đứng đắn thì sẽ thấy rõ phần hồn rời khỏi thể xác, không luyến tiếc chuyện đời, tiến hóa từ giai đoạn một cho đến khi đánh lễ Phật trước khi chết thì mới thật tiến hóa, tâm không còn dấy bận bất cứ một việc gì. Kệ: Rời khỏi thể xác sống an vui Khai triển tâm linh rõ đạo mùi Pháp pháp tràn đầy tâm thức giác Chẳng còn luyến tiếc thật là vui.	Atlantic city 04/09/97 3:45 AM 6) Hỏi: Hành động thiếu đạo đức là sao? Đáp: Thừa hành động thiếu đạo đức là người không trung tín với đại sự chung, như những bạn đạo đã hứa trong tinh thần xây dựng nhưng đã bỏ cuộc vì tâm thức eo hẹp, ham quyền cố vị không đúng tinh thần thực hiện về không của Vô Vi. Đã từ chối việc làm chính mình đã hứa và đổ lỗi cho người khác, thật là hành động đáng tiếc cho hành giả thiếu đạo đức và không bằng lòng xây dựng hạnh đức cho chính mình trong tinh thần phục vụ đại sự chung. Vô Vi không bầu cử và đề cử những bạn đạo có hành động ngược lại tinh thần phục vụ của Thượng Đế. Những bạn đạo có hành động kể trên nên ăn năn sám hối, khép mình tự tu nhiều hơn thì mới mong khôi phục được tinh thần phục vụ tự nhiên và hồn nhiên ở tương lai, mọi người sẽ quý mến qua hành động tốt của hành giả.

	Kệ: Thức tâm tự giải tự phân lần Trí tuệ khai minh tự tiến thân Thức giác chính mình chưa hiểu đạo Tham quyền cố vị khó minh phân.
Montréal, 05/09/97 6:40 AM 7) Hỏi: <i>Tình thâm bạn đạo nằm ở nơi nào?</i> Đáp: Thừa tình thâm bạn đạo nằm ở sự phát triển tâm thức, rất dễ hòa và dễ hợp, quý trọng lẫn nhau, trong tình thân xây dựng cho chung. Kệ: Quý trọng thương yêu gặp lại mừng Cùng chung phát triển lại càng ưng Quý nhau thương nhớ không giờ bỏ Lập hạnh bền lâu lại càng mừng.	

THANH ĐIỂN BAN HÀNH (tiếp theo)

...

*“Hưởng trong nguyên lý chơn phần
Thâm tâm tự giác hợp phân tiến hòa”*

“Hưởng trong nguyên lý chơn phần”: Thấy cái phần sáng suốt chính đáng mà chúng ta ý thức được và chúng ta nung nấu và giữ cái phần chơn chánh chớ không có đi tiến về sự sai lầm nữa.

“Thâm tâm tự giác hợp phân tiến hòa”: Thân và tâm chúng ta tự giác hợp phân rõ rệt ở nơi nào. Một hạt cát cũng có sự liên kết của càn khôn vũ trụ thì chúng ta tiến hòa với mọi giới thì làm gì có sự đau khổ của nội tâm nữa. Ác, rồi một thời gian nó hết ác; trước, một thời gian nó hết trước thì tất cả chúng ta ở đây cũng ở trong ác trước mà ra. Bây giờ, chúng ta càng tu càng tiến hóa càng mê thích những sự sáng suốt ở bên trên. Dòm lại trước kia chúng ta cũng ở khối đó, nhờ sự kích động và phản động đó chúng ta mới tiến hóa tới ngày nay. Thì bây giờ các bạn tu rồi lần lần đi tới. Những người chưa tu, chúng ta phải cho người ta thấy rõ rằng họ có phần sáng suốt như chúng ta nhưng mà họ chưa ý thức nổi, chưa làm chủ lấy tình thể được thành ra không có tiến hóa lên trên được thì chúng ta cho họ thấy rõ, họ tiến mấy hồi.

Mỗi người chúng ta đều ở trong thức giác mà chịu tu chớ không phải bị bắt buộc bởi ai mà bắt buộc chúng ta tu. Không có ! Chúng ta thức giác được sự sáng suốt là cao quý chúng ta mới tu.

*“Hòa bình nội cảnh chẳng xa
Chăm lo tự giải tâm tà khỏi tâm”*

Sự hòa bình là nội cảnh của chúng ta mà chúng ta hiểu, ý thức được, hóa giải được thì đâu có xa. Bây giờ, các bạn cố gắng tu, tu càng tu các bạn thấy càn khôn vũ trụ như các bạn không xa, các bạn thấy có hòa bình trong nội tâm rồi.

“Chăm lo tự giải tâm tà khỏi tâm”: Cái tâm mà muốn lần áp người ta, chúng ta phải dẹp nó qua một bên. Chúng ta nung nấu cái tâm thanh bình sáng suốt của muôn loài, chúng ta nung nấu cái đó. Cái tà tâm chúng ta không nên giữ, mà ai làm sao phải tự giải, phải mượn cái pháp để giải, mượn cái pháp hành để dụng chạm phải. Rồi chúng ta ý thức, dụng đầu thấy đau đầu không dụng nữa, nhức răng thấy

đau răng không ăn bấy nữa, có bao nhiêu đó mà chúng ta sửa lần lần.

*“Đoán ngày tự giác tự ngâm
Tình thương đạo đức chẳng làm chẳng sai”*

Mình đoán cái ngày tự giác, tự ngâm. Chúng ta bỏ cái tà tâm thì tự nhiên chúng ta đoán cái ngày tự giác rồi. Dẹp được tà tâm thì sáng suốt, sáng suốt là minh tâm kiến tánh là tự giác. Tự ngâm tự thích thú khoan khoái ở trong nội tâm.

“Tình thương đạo đức chẳng làm chẳng sai”: Hồi nào tới giờ mình nghe tình thương đạo đức mà học trong môi miệng của chúng ta thoát ra nhiều lắm mà chưa có thấy. Bây giờ chúng ta bỏ tà tâm rồi, chúng ta thấy càn khôn vũ trụ, chúng ta thấy Cha hiền Mẹ đất của chúng ta có trước mặt trong thâm tâm của chúng ta các nơi đều có đang giáo dục chúng ta. Cha hiền đang theo dõi chúng ta và giúp đỡ chúng ta.

*“Hồn ta thức giác hằng ngày
Quy nguyên chính pháp an bài thân tâm”*

Đó, cái hồn ta thức giác hằng ngày, càng ngày chúng ta thấy càng phát triển. Sự sáng suốt mà cõi mở lên rồi chúng ta thấy mọi giới đều gần chúng ta, vạn linh đã và đang giúp đỡ chúng ta, chúng ta ở trong tâm tiến hóa của chơn lý rõ ràng.

“Quy nguyên chính pháp an bài thân tâm”: Chúng ta trở về cái chơn lý không thay đổi mới an bài được thân tâm ổn định tâm hồn giữ đó mà tu mà tiến.

*“Huyền cơ chuyển hóa thậm thâm
Vô thình vô sắc vô tâm tạp ô”*

“Huyền cơ chuyển hóa thậm thâm”: Khi mà chúng ta tu đạt được cái thanh điển rồi thì thấy cái huyền cơ thậm thâm, học hoài học không hết mà học rồi lại thấy khỏe.

Vô thình vô sắc; đạt tới vô thình, khi chúng ta nhắm mắt chúng ta không có nghe ai nói nhưng mà chúng ta hiểu việc đó. Vô sắc; chúng ta không cần thấy cảnh nhưng mà ta hiểu cái cảnh giới đó. Vô tâm tạp ô thì không có bị sự ô trước thâm nhiễm. Khi mà các bạn ngồi còn nghe người này nói, mách này,

mách kia, mách nọ, đó là tà. Các bạn còn thấy cảnh sắc này, cảnh sắc kia, cảnh sắc nọ, đó cũng là tà. Đó, nó quyến rũ, thử thách thì các bạn cho đó là phải, cho đó là đúng thì các bạn ở cái ma giới thân cái tạp ô vô. Còn đảng này chúng ta tu Vô Vi là vô thình vô sắc, vô tầm tạp ô, nó đi trong cái hào quang minh định không động nó là vậy.

*“Một đường thẳng tiến hư vô
Muôn đời vô hoại cơ đồ vững thêm”*

“Một đường thẳng tiến hư vô”: Chúng ta tiến tới hư vô là chơn chánh. Vô Vi đảng chúng ta là đi tới không không là chủ.

Muôn đời vô hoại không bao giờ bị hư, cơ đồ vững thêm, càng ngày càng vững chí mà tu, không có ai động đến bạn được. Bạn thuộc về siêu phàm rồi đâu có ai động. Nếu mà còn âm thình sắc giới là thuộc về phàm giới. Mà vô thình vô sắc là các bạn siêu phàm rồi.

*“Biết trời biết Phật tạo niềm
Tiến về đại giác âm êm muôn đời”*

Mình biết Trời, biết Phật, biết cái nguyên lý Trời Phật nó ra sao? Đại giác là gì? Mọi trạng thái là gì? Chúng ta lấy niềm tin rõ ràng ở chung quanh ta cũng có Trời Phật chứ không phải đi lên Tây phương mới tìm có Trời Phật.

Tiến về đại giác ta hiểu tất cả, âm êm muôn đời. Lúc nào cũng ở trong thanh bình, hồn vía chúng ta an khương tiên giải mới biến được cái tiểu thiên địa này thành xá vệ quốc trật tự. Tâm hồn các bạn không ổn định lấy gì có trật tự, ổn định rồi các bạn mới thấy có trật tự.

*“Vô Vi giáo huấn không rời
Hòa đồng muôn loại thuyết lời phân minh”*

“Vô Vi giáo huấn không rời”: Thì cái không không lúc nào cũng dạy các bạn hết. Cái Vô Vi dạy không rời giờ phút nào cũng dạy các bạn. Khi mà bức tức rồi thì tiến giải, tưởng tới cái không là các bạn hiểu cái lý và tự trả lời tự giải đáp, tự thi hành một cách thông minh.

“Hòa đồng muôn loại thuyết lời phân minh”: Chúng ta đi tới vô vi rồi, chúng ta mới hòa đồng muôn loại. Chúng ta phân minh rõ ràng một hột cát, một cọng cỏ cũng nằm ngay trong chơn lý, không ngoài chơn lý, khi mà các bạn hiểu được điển rồi, các bạn không còn trong phạm vi eo hẹp nữa, rõ ràng chúng ta phân minh cho các bạn từ lỗ chân lông một cũng do sự liên kết của càn khôn vũ trụ, nó mới đưa các bạn có sự ổn định đi, đứng, ngồi, nằm.

Còn nếu không có thanh khí điển của vũ trụ càn khôn, các bạn làm sao có sự tinh vi mà loài người bác học bây giờ chế các bạn chế không ra. Bởi vì nó quá lớn rộng, người ta chế không nổi. Đầu óc người ta không có thể rờ tới nổi, người ta chỉ làm một phần, một góc nào thôi, còn đảng này siêu khoa học không thể chế tạo nổi. Khi các bạn hiểu được rồi các bạn mới trở về quê xưa chôn cũ, trở về một đẳng đại giác rồi thì các bạn sẽ có tất cả. Trong cái không mà nó có, chứ các bạn đừng tưởng tôi tu đây rồi tôi không còn gì, trong cái không nó sẽ có.

(còn tiếp)

*(Trích từ băng giảng của Đức Thầy – Sài Gòn
ngày 18/9/1977)*

Qua Mục Thư Từ Lai Vãng, bạn đọc có dịp chia sẻ tâm sự thiết tha của người gửi - các đứa con Vô Vi từ khắp Năm Châu; học hỏi và cảm nhận lòng thương yêu, sự hi sinh tận độ vô bờ của người nhận - Thầy Tám, người Thầy, người cha VÔ VI yêu quý Những lá thư gói ghém tâm tình thấm thiết, nhất là từ các bạn Vô Vi đang ở quê nhà xa tít với hoàn cảnh khó khăn, gút mắc từ ĐẠO lẫn ĐỜI, luôn được hồi âm bằng những lời khuyên giải sáng suốt, chân tình, hướng tâm về chân lý vô cùng siêu diệu.

THƯ GỎI THẦY TỪ VIỆT NAM

TP, ngày 30/5/97

Kính thưa Ông Tám,

Năm 1994, có nhiều lần trong lúc công phu hoặc lúc không công phu, con xin Ông Tám cơ hội đền ơn đáp nghĩa gia đình bằng cách rời nơi làm việc ở quê nhà (vì tiền lương không thể giúp gì được gia đình) để chuyển đến thành phố... Tháng 9/1994 con được cơ hội lên thành phố kiếm được nhiều tiền và làm được nhiều điều có ích cho gia đình. Con vẫn được điều kiện tu rất tốt, không tiến được là do con thôi. Con gặp nhiều may mắn. Hôm nay con kính báo cùng ông Tám. Con thắc mắc không biết có phải là ông Tám giúp hay không vì con không đủ điển quang để cảm nhận. Con rất sợ người giúp thuộc khối khác. Nếu đúng là ông Tám thì con yên tâm. Còn nếu không phải là ông Tám có sao không? Rằm tháng 4 vừa qua, ở quê nhà con có rước kiếng Quan Thánh. Con xin báo cáo cùng ông Tám.

Hiện nay con không hít vào được 1 cái nào trong PLTC khi công phu. Vì sợ hành pháp thiếu 1 phần cũng không được, nên con cũng cố gắng hít vào 1 cái rồi thở ra, rất nhanh và không đúng cách, không biết như thế thì có sao không?

Bà Bảy (Thanh Đa) bảo con có phần ngoại xâm khá nặng, nếu tu không đàng hoàng coi chừng bị mượn xác màn này. Con nghe cũng hơi sợ, nhưng nhờ vậy con cố gắng hơn. Bà Bảy nói có đúng không? Đôi dòng gửi đến ông Tám rõ để con yên tâm hơn. Nếu có thể được, ông Tám trả lời, không thì thôi, miễn ông Tám biết là đủ rồi. Con xin hứa với ông Tám con sẽ cố gắng tu. Mong ngày được gặp lại ông Tám.

Con,

TTTT

THƯ HỒI ÂM CỦA THẦY TÁM

Atlantic City, ngày 9/7/97

TT con,

Ông Tám vui nhận được thư con đề ngày 30/5/97. Được biết con có tâm muốn tu, muốn thực hành PLVVKHHBPP để khai triển trực giác của chính mình, chứ không phải thực hành PLVVKHHBPP để nhờ đỡ. Con càng thực hành phát triển tâm thức của chính con thì sự may mắn sẽ đến với con liên tục, khác hơn người thường. Tâm thức con sẽ được quân bình qua PLTC huệ tâm khai. PLTC là đầy rún, đầy ngực tung lên bộ đầu, hít một hơi như vậy, không ngừng nghỉ, mới là PLTC. Nó chuyển chạy mạch nhâm đốc khai thông, trí tuệ phân minh, hòa hợp với PLTC của Diêu Trì Kim Mẫu ở bên trên chuyển hóa cho quần sanh tại thế gian. Còn kiếng Quan Thánh là giữ tâm trong lành chánh khí của Ngài. Tâm ta lúc nào cũng hướng về sự thanh sạch là giải bỏ tất cả những sự trược ô có thể bám víu tại thế gian. Nghiệp lực đã lôi cuốn con từ nhiều kiếp. Bây giờ con mang xác làm người là nghiệp lực ẩn tàng trong thần kinh khối óc của chính con. Phải nhờ PLTC và niệm Phật theo đúng nguyên lý của PLVVKHHBPP thì nó mới khai mở được đại trí, giải tỏa nghiệp lực từ nhiều kiếp, thì con sẽ trở lại với đường lối thanh bần, thanh nhẹ, tiến hóa tới vô cùng, độ tha tại trần. Về phần PLTC, con không hít được nhiều là chứng minh bộ ruột con bị ô trược, phải thanh lọc bộ ruột. Bên Mỹ có thuốc thanh lọc ruột, thanh lọc gan, thanh lọc thận, thanh lọc tế bào thì con sẽ làm PLTC nhẹ nhàng và thanh nhẹ, tốt đẹp. Mỗi mỗi đều do nguyên khí của Trời Đất mà sống, xa cách nguyên khí là cơ thể sẽ bị tiêu diệt. Chúng ta làm PLTC để khai mở tâm thức của chính chúng ta càng ngày càng lớn rộng, thức hòa đồng càng ngày càng mở, thì chúng ta mới thực thi được tình thương và đạo đức, quý yêu tất cả muôn loài vạn vật tại thế gian đã hình thành trên mặt đất do Thượng Đế đã ân ban luồng thanh khí điển hóa sanh vạn vật. Làm PLTC để hiệp khí cùng Trời Đất thì con mới xuất phát được chơn ngôn. Khi xuất phát được chơn

ngôn mới có cơ hội tạo hạnh phúc cho mình, bỏ thí chơn ngôn, độ tha tại trần mới thật là người tu. Nói thật những gì ta đã làm và ta đã đạt được, chỉ có bao nhiêu đó thôi thì không có ngoại xâm. Khi mà chúng ta cầu xin là luồng điện chúng ta thấp rồi, yếu rồi, thì bên ngoài sẽ tấn công chúng ta. Nếu chúng ta phát triển đi lên để hòa hợp với nguyên năng của càn khôn vũ trụ thì sự may mắn cho chúng ta sẽ tràn đầy trong dòng mãnh tiến hóa.

Đạo vốn là không! Chúng ta đi đường đạo phải trở về không mới là đúng. Không, đây không phải là phải bỏ của cải, bỏ vợ con, tâm thức con trở về không, thì con mới thấy rõ vạn sự trên đời là không. Con mới xác nhận đây là cõi phù sanh tạm bợ, cơ tạng con mong manh, chắc chắn là sanh, bệnh, chết, không biết được phần Hồn sẽ đi về đâu.

Ngày hôm nay, con có pháp tu, lập lại quân bình điện quang của chính con, con hiểu con nhiều hơn, càng ngày càng tu càng hiểu mình, mới thấy nguyên lý của Phật Pháp. Hiểu được phần hồn là chủ của thể xác, chủ của một tiểu thiên địa hòa hợp với càn khôn vũ trụ chớ không phải nhỏ thì phải nhờ nguyên khí khai sáng chính con, và hiểu chính con nhiều hơn. Cuối cùng đi tới thanh nhẹ, ánh sáng vô cùng, con là Phật mới hòa tan với luồng điện diệu thanh của Trời Đất mà tiến hóa. Con nhìn mặt trời, Nhật Quang Phật, phải ánh sáng của mặt trời thanh nhẹ vô cùng không? mà con đi vào mặt trời thì nó chỉ có một đất nóng thôi, có gì, nó không thấy sáng, nhưng mà người đời thấy nó sáng, cho nên từ bi là ánh sáng vô cùng tận. Nguyệt Quang Phật cũng vậy, ánh sáng thanh diệu độ tha tại trần cho nên Phật lớn rộng vô cùng tận, thanh nhẹ vô cùng, chứ không phải Phật là một vị nắn thành hình ngồi đó, làm hào quang giả. Đó là một vị Phật, không phải! Cái đó là tà pháp, ý lại đi xuống không tiến hóa nổi. Còn chúng ta tu PLVVKHHBPP khai thác chính mình, khai triển tới vô cùng, ánh sáng tiến về vô cùng tận mới đạt tới vô sanh bất diệt, sẽ không còn lo âu chuyện có có không không nữa, lúc nào cũng bỏ thí chơn ngôn cho mọi người tự tu tự thức, thức của con sẽ tràn đầy.

Như ông Tám hiện tại, vốn vẹn chỉ có tu không, sửa mình tiến hóa trong thanh tịnh, phục vụ tối đa. Ngày hôm nay, ông Tám mới có cơ hội tỏ thẻ cùng con vài lời chơn lý để con tự thức tự tu tự tiến.

Chúng ta không xa nhau, đi chung một đường lối, không có xa nhau. Càn khôn vũ trụ hiện tại cho con người thấy rõ sự giao thông rất cận kề không có xa cách. Vận chuyển từ phi cơ, từ máy điện tử, mỗi mỗi đã đem cho nhau một cách mau chóng, không xa nhau! Con người chưa thông cảm được nguyên lý này, vẫn còn trần trước cổ chấp, si mê, không tiến hóa nổi. Sự giao thông của Trời Đất đã chuyển, Thượng Đế đã chuyển bao nhiêu năm, bao nhiêu kiếp ngày nay mới hình thành, mà con người còn muốn quản lý nguyên lý của Trời Đất là chuyện sai! Con người chỉ theo nguyên lý của Trời Đất mà tự thức thì mới có cơ hội tiến hóa. Con người còn muốn quản lý nguyên lý của Trời Đất là sai! U mê làm sao quản lý được ông Trời! Không hiểu ông Trời là ai? Sự thanh nhẹ vô cùng! Đại bi tận độ quần sanh. Nhưng khối óc trần trước không hiểu được chính nó sẽ học khổ và khổ thêm nên hậu nó mới có cơ hội thức giác thì nó mới hiểu nó tự đây dọa nó, không có dọa được ai! Tạo khổ cho quần sanh, không tiến hóa nổi. Thầy có đôi lời nhắc nhủ con phải thực hành đứng đắn, nhất là bộ ruột, bộ ruột chúng ta hít không được, thở không được là độc tố bám víu, cho nên mỗi buổi sáng con phải uống nước trái chanh, chút tiêu, chút muối, để cho nó lọc sạch bao tử, bộ ruột, bộ tiêu hóa con tốt, thì lúc đó con sẽ hít được. Bây giờ ở quê nhà không có phương tiện như bên Mỹ. Ở bên Mỹ có thuốc thanh lọc ruột, thanh lọc gan, thanh lọc thận, thanh lọc tế bào thì con sẽ khỏe lắm. Hiện tại ở quê nhà có thể dùng phương tiện sẵn có ở quê nhà, 1/2 trái chanh mỗi buổi sáng, một chút tiêu, một chút muối, uống để lọc sạch cái bao tử và bộ ruột của con. Chanh có nhiệm vụ giải độc tố và trừ tà. Bộ ruột chúng ta dơ, hôi thúi thì tà khí mới tấn công. Nếu bộ ruột chúng ta sạch thì không có tà khí nào tấn công được hết. Con cứ làm như vậy trong khoảng vài ba tháng thì con thấy bộ ruột con nhẹ và con sẽ hít thở dài hơn, con mới quý PLTC, con mới thấy PLTC huệ tâm khai rõ rệt, càng làm Pháp Luân nhiều càng ổn định, cơ tạng càng khai triển và quân bình tốt đẹp. Chúc con vui tiến.

Quý thương,
Lương Sĩ Hằng

Thi Ca của Đức Thầy

Sàigòn, ngày 19 tháng 3 năm 1978

Bình minh xuất hiện đất trời thanh
Pháp lý hữu duyên giúp bạn hành
Từ đạo giải đời minh lý giác
Từ bi bác ái chứng minh thành.

Minh thành đạt quả duyên lành
Thương yêu giúp đỡ tự hành đến nơi
Nơi cao nơi thấp do Trời
Ân ban từ điển giúp đời tiến lên
Linh căn thấu đạt lập nền
Tiến trong đà tiến vững bền thanh cao
Cảm thông muôn sắc muôn màu
Cộng đồng nhân loại kết tàu tiến thân
Tình thương cao đẹp muôn phần
Giúp cho Hồn tiến Vía liền tiến theo
Tuy rằng tại thế hẹp nghèo
Thăng hoa thần sắc chẳng theo thế tình
Càng tu càng tiến càng minh
Chơn tình hóa giải chơn linh đạt thành
Khổ không thấy khổ thừa hành
Thành tâm tự đạt duyên lành cảm giao
Trí tâm từ thấp đến cao
Nơi nào cũng hiểu muôn màu giải minh
Nằm trong chơn lý duyên tình
Trở về nguồn cội tự mình yêu thương
Đại hồn chuyển hóa đường gương
Noi theo mà tiến khỏi lờng khỏi lo.

Lương Sĩ Hằng - Vi Kiên

NHÂN GIAN DU KÝ (tiếp theo)
của Thánh Hiền Đường

Dịch Giả: Đào Mộng Nam

Hồi Sáu (tiếp theo)

CÁC CĂN ÁC TÀ NIỆM DÂM DỤC, TỰ MÊ TRẦM TỘI NGHIỆP SÂU
CÁC GÓC THIỆN CHÍNH TÂM TU THÂN, LO GIỮ MÌNH CÔNG ĐỨC CÒN

...
Thái Sinh: A, đúng rồi, hôm trước tại Thánh Hiền Đường có một bạn đạo hỏi rằng làm cách nào để có thể xuất hồn đi học đạo như trò ngu? Theo ý ân sư có nên giúp vị đó thỏa ước nguyện mong cầu không?

Tế Phạt: Trò ngoan nghĩ rằng có thể đem việc ngồi đàn cơ ra làm trò biểu diễn được chắc?

Thái Sinh: Thưa ân sư quả là con sai lầm.

Tế Phạt: Các trò biểu diễn nơi đàn cơ rất nguy hiểm, như việc nuốt kiếm, nuốt lửa, nuốt đinh vô cùng tinh túy, người ở dưới đàn cơ nhìn thấy rừng mình kinh hãi, sau khi trò ngoan xem xong liệu có dám làm theo không?

Thái Sinh: Thưa, con không làm nổi, chẳng thể đem sinh mệnh ra thử thách.

Tế Phạt: Sỡ dĩ người đời không thoát được phàm thân, mà đòi xuất hồn đi theo học đạo thì chỉ như những kẻ đồng bóng biểu diễn trò này trò nọ mà thôi, làm sao có thể tự đóng cửa tạo xe mây, nên chỉ đạt thức một cách mù lòa. Việc tu đạo phải từ từ từng bước một, tới ngày công thành quả mãn thoát xác siêu thăng, tự mình tạo được chiếc xe mây, qua đông qua tây thông dong đi lại, đó mới chính thực là được vân du. Còn các xe đi mượn đều phải trả, đó không phải là cứu cánh, hà tất lại đem tâm hiếu kì đi mong cầu thỏa mãn dục vọng nhất thời sao. Ồ, bữa nay thời giờ đã trễ, trò ngoan lên đài sen chuẩn bị vân du.

Thái Sinh: Thưa con đã sửa soạn xong, kính mời ân sư lên đường.

Tế Phạt: Đã tới nơi trò ngoan có thể mở mắt ra.

Thái Sinh: Bữa nay ân sư hướng dẫn con tới thăm một khu phố về ban đêm, hàng quán bày đầy đường, người qua kẻ lại đông nghẹt, giữa cảnh ồn ào náo nhiệt này làm sao phỏng vấn nổi?

Tế Phạt: Được, vì dưới mắt huệ quan sát của thầy, thanh niên ngồi ăn mì trong quán kia phạm tội hiếu sắc, hiếu dâm.

Thái Sinh: Thưa con đã nhìn thấy người thanh niên đó mồm ngậm điều thuốc đi tới ngồi trên chiếc ghế dài, ngó ngang ngó dọc, tâm thần bất định, trên bàn có một tô mì, một chén rượu, mắt láo liên coi vẻ không phải người lương thiện, tính khí rất hung hãn nóng nảy, không rõ đã phạm phải những tội ác gì.

Tế Phạt: Theo như sự ghi chép của Thần Tam Thi, vị thanh niên này thường dùng ba tắc lưỡi làm thân với đàn bà con gái, rồi lợi dụng trong lúc trò chuyện lấy bùa mê, thuốc lú dầu sắn trong người ra bỏ vào đồ ăn thức uống, khiến bao kẻ mắc phải, thân bị làm nhục.

Thái Sinh: A, tán tận lương tâm đến mức đó được sao, lừa người mà chẳng biết nhục, nếu y đặt mình vào hoàn cảnh của người sẽ thấy thế nào, hoặc chị em ruột thịt của y bị thất thân, thì y sẽ cảm thấy ra sao? Thử người này chẳng còn

chút liêm sỉ, chôn vùi lương tri, hỏi sao không chịu nghiệp quả báo ứng.

Tế Phạt: Tổ đức của kẻ này vẫn còn nên báo ứng chưa thể xảy đến ngay, nhưng năm năm nữa, hẳn sẽ thập tử nhất sinh, bởi vậy ta hi vọng hẳn mau mau quay đầu tỉnh ngộ, không vì một chút khoái lạc mà phải mang họa muôn đời. Còn các thiếu nữ phải lựa bạn mà chơi, chớ mắc vào tròng thứ bạn lang sói, phải coi xét hành vi tính tình của kẻ muốn quen mình xem có chân thành không đã rồi hãy kết bạn, như vậy mới tránh được hậu họa.

Thái Sinh: Ân sư dạy quả là đúng, người thanh niên đó đã cười xe gắn máy phóng đi... Thưa ân sư đêm nay ta nên tìm thêm một người nữa để phỏng vấn viết sách không?

Tế Phạt: Nên chứ, chúng ta hãy tiến tới trước, vì quán sách đằng kia có một thanh niên theo như thần Tam Thi ghi thì hẳn đã say mê coi sách báo khiêu dâm từ thời còn học trung học.

Thái Sinh: Thưa con đã nhìn thấy người thanh niên đó, coi vẻ mặt rất sáng sủa có sao lại có những hành vi như vậy.

Tế Phạt: Ba năm trước đây sau khi coi sách báo khiêu dâm xong, thanh niên này bị tư tưởng dâm dăng ám ảnh, thân thể suy nhược không thể tập trung tinh thần, phải nghỉ học một năm,

trong thời gian này vô tình có một người bạn đem tới tặng cuốn “Quan Thánh Đế giới dâm kinh” nhờ được đọc kinh này, hiện giờ đã bỏ được thói quen xấu xa.

Thái Sinh: Người ta không phải là thánh hiền, lỡ phạm điều sai quấy, nếu biết sửa đổi há lại không trở nên tốt lành được hay sao. Sống biết nhắm ngả thiện mà đi, hẳn là đường phía trước thênh thang mở rộng... Còn nếu như lạc hướng, say mê xem sách báo khiêu dâm hẳn là không tránh nổi họa lớn.

Tế Phạt: Tuổi trẻ khí huyết cương cường, nếu như mắc phải tội tà dâm, thì chẳng khác nào ruồi muỗi có đôi cánh để bay lại bị mắc vào bẫy dính, khó mà vượt thoát nổi.

Thái Sinh: Thưa đúng vậy, bẫy dính ruồi muỗi phía trên có bôi một lớp mật ngọt ngào, giống như sự dâm dục bên ngoài phủ lớp hương sắc đắm say dễ khiến lòng người mê mẩn song bên trong lại ẩn dấu dao nhọn để cướp bóc của quý báu. Nếu như hưởng được chút khoái lạc nhất thời thì lại phải đánh đổi cái họa lớn sau này. Kẻ đam mê vật dục, tâm linh vô phương thanh tĩnh nổi, hành động đó sẽ nuôi dưỡng sự tội tệ cùng tai họa, tự tìm hoạn nạn, hành động quả là mê muội, làm cách nào để chữa trị được căn bệnh như bản này?

(còn tiếp)

